

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

1999 Julkaistu Helsingissä 31 päivänä joulukuuta 1999 N:o 1352—1358

SISÄLLYS

N:o		Sivu
1352	Laki Suomen Teollisuussijoitus Oy -nimisestä valtionyhtiöstä	3591
1353	Laki rakennerahasto-ohjelmien kansallisesta hallinnoinnista	3593
1354	Asetus rakennerahasto-ohjelmien kansallisesta hallinnoinnista	3606
1355	Asetus maatalousyrittäjien luopumistuesta annetun lain muuttamisesta annetun lain voimaantulo- lost	3609
1356	Maa- ja metsätalousministeriön ilmoitus eräistä päätöksistä	3610
1357	Maa- ja metsätalousministeriön ilmoitus viljakasvien siementen sekä nurmi- ja rehu- kasvien siementen markkinoinnista annettujen päätöksien väliaikaisesta muuttamisesta	3611
1358	Verohallituksen päätös liikkeen- ja ammatinharjoittajan työmatkasta aiheutuneen elantokustan- nusten lisäyksen vähentämisestä vuodelta 2 000 toimitettavassa verotuksessa	3612

N:o 1352

Laki

Suomen Teollisuussijoitus Oy -nimisestä valtionyhtiöstä

Annettu Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 1999

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Suomen Teollisuussijoitus Oy -nimisen valtionyhtiön tarkoituksena on parantaa erityisesti pienen ja keskisuuren yritystoiminnan edellytyksiä tekemällä oman pääoman ehtoisia sijoituksia pääomasijoitustoimintaa harjoittaviin yhteisöihin.

Yhtiö voi tehdä oman pääoman ehtoisia sijoituksia suoraan kohdeyrityksiin erityisesti pitkäaikaista riskinottoa edellyttävissä yritys-hankkeissa.

2 §

Yhtiön toiminnan tulee olla liiketaloudellisesti kannattavaa.

Yksittäisissä sijoituspäätöksissä voidaan poikkeuksellisesti hyväksyä tavanomaista alhaisempi tuotto-odotus ja suurempi riski.

3 §

Yhtiön koko osakekannan on oltava val-

tion välittömässä omistuksessa ja hallinnassa.

4 §

Valtioneuvosto vahvistaa yhtiön sijoitus-toiminnan yleiset suuntaviivat. Kauppa- ja teollisuusministeriö voi antaa yhtiölle toimeksiantoja, jotka ovat tarpeen yhtiölle asetettujen tavoitteiden saavuttamiseksi.

Yhtiön on annettava kauppa- ja teollisuusministeriölle sen pyynnöstä yhtiön toiminnan ohjaamisen ja valvonnan kannalta tarpeellisia tietoja.

Yhtiö kuuluu kauppa- ja teollisuusministe-riön hallinnonalaan.

5 §

Tarkempia säännöksiä tämän lain täytän-töönpanosta antaa tarvittaessa kauppa- ja teollisuusministeriö.

HE 132/1999
TaVM 14/1999
EV 119/1999

6 §
Tämä laki tulee voimaan 5 päivänä tammi-
kuuta 2000.

Tällä lailla kumotaan pääomasijoitustoimintaa harjoittavasta valtionyhtiöstä 29 päivänä joulukuuta 1994 annettu laki (1531/1994) sekä Suomen Teollisuussijoitus

Oy:n pääomasijoitustoiminnan yleisistä periaatteista 19 päivänä syyskuuta 1996 annettu valtioneuvoston päätös (702/1996). Ennen tämän lain voimaan tuloa tehtyihin yhtiön sitoumuksiin sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita mainitun lain sekä valtioneuvoston päätöksen säännöksiä.

Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 1999

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Kauppa- ja teollisuusministeri *Erkki Tuomioja*

N:o 1353

Laki**rakennerahasto-ohjelmien kansallisesta hallinnoinnista**

Annettu Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 1999

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 luku

2 §

Yleiset säännökset*Suhde muihin lakeihin*

1 §

Soveltamisala

Tätä lakia sovelletaan Euroopan yhteisön rakennerahastoista osarahoitettavien ohjelmien toimeenpanoon sekä rakennerahastojen rahoituksen ja vastaavan kansallisen rahoitusosuuden hallinnointiin, valvontaan ja tarkastukseen.

Tämän lain 17—23 §:ää ei sovelleta kalatalouden ohjauksen rahoitusvälineeseen.

Tämän lain 21 §:n 1 momentin 1, 2 ja 4—9 kohtaa, 22 §:n 1 momentin 2 kohtaa siltä osin kuin siinä säädetään maakunnan yhteistyöasiakirjasta, ja 4 kohtaa sekä 23 §:ää ei sovelleta rakennerahastoja koskevista yleisistä säännöksistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1260/1999 1 artiklassa säädetylle tavoitteelle 3 laadittuun rakennerahasto-ohjelmaan.

Euroopan yhteisön rakennerahastoista osarahoitettavien yhteisöaloiteohjelmien toimeenpanosta ja rakennerahastojen rahoituksen ja vastaavan kansallisen rahoitusosuuden hallinnoinnista, valvonnasta ja tarkastuksesta säädetään erikseen.

Tätä lakia sovelletaan aluekehitysviranomaisen ja sisäasiainministeriön Euroopan yhteisön rakennerahastojen varoista ja vastaavasta kansallisesta rahoitusosuudesta rahoittamiin toimenpiteisiin, jollei alueiden kehittämisestä annetusta laista (1135/1993) muuta johdu.

Tätä lakia sovelletaan Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston ohjausosaston varoista rahoitettaviin toimenpiteisiin, jollei maa- ja metsätalouden rakennepoliittisista toimenpiteistä annetusta laista (1303/1994) tai sen 27 §:n 2 momentissa mainituista laeista muuta johdu.

Tätä lakia sovelletaan kalatalouden ohjauksen rahoitusvälineen varoista rahoitettaviin toimenpiteisiin, jollei Euroopan yhteisön yhteisen kalastuspolitiikan täytäntöönpanosta annetusta laista (1139/1994) muuta johdu.

Jos muussa laissa on tästä laista poikkeavia säännöksiä, noudatetaan niitä tämän lain sijasta.

3 §

Suhde Euroopan yhteisön oikeuteen

Tätä lakia sovelletaan Euroopan yhteisön

HE 140/1999
HaVM 9/1999
EV 124/1999

Neuvoston asetus (EY) N:o 1260/1999; EYVL N:o L 161, 26.6.1999, s. 1
Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1783/1999; EYVL N:o L 213, 13.8.1999, s. 1
Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1784/1999; EYVL N:o L 213, 13.8.1999, s. 5
Neuvoston asetus (EY) N:o 1263/1999; EYVL N:o L 161, 26.6.1999, s. 54
Neuvoston asetus (EY) N:o 1257/1999; EYVL N:o L 160, 26.6.1999, s. 80

rakennerahastoista osarahoitettavien ohjelmien toimeenpanoon ja rakennerahastovarojen hallinnointiin, valvontaan ja tarkastukseen, jollei Euroopan yhteisön säädöksestä tai sen nojalla tehdystä Euroopan yhteisön toimielimen päätöksestä muuta johdu.

4 §

Määritelmät

Tässä laissa tarkoitetaan:

1) *rakennerahastolla* Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa, Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston ohjausosastoa ja kalatalouden ohjauksen rahoitusvälinettä;

2) *rakennerahastovaroilla* Euroopan yhteisöjen komission Euroopan yhteisöjen talousarviosta Suomeen myöntämiä rakennerahastojen varoja;

3) *kansallisella rahoitusosuudella* rakennerahastovaroja vastaavaa kansallista julkista ja yksityistä rahoitusosuutta;

4) *kansallisella julkisella rahoitusosuudella* rakennerahastovaroja vastaavaa valtion, kuntien ja muiden julkisyhteisöjen rahoitusosuutta;

5) *yleisasetuksella* rakennerahastoja koskevista yleisistä säännöksistä annettua neuvoston asetusta (EY) N:o 1260/1999;

6) *valvonta-asetuksella* yksityiskohtaisista järjestelyistä neuvoston asetuksen (ETY) N:o 4253/88 soveltamiseksi jäsenvaltion suorittaman rakennerahastojen yhteisrahoittamien toimien varainhoidon valvonnan osalta annettua komission asetusta (EY) N:o 2064/97;

7) *maaseudun kehittämisasetuksella* neuvoston asetusta (EY) N:o 1257/1999 Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston tuesta maaseudun kehittämiseen ja tiettyjen asetusten kumoamisesta ja muuttamisesta;

8) *rakennerahasto-ohjelmalla* yleisasetuksen 19 artiklassa tarkoitettua yhtenäistä ohjelma-asiakirjaa sekä niihin liittyviä yleisasetuksen 9 artiklan m kohdassa määriteltyjä ohjelma-asiakirjan täydennyksiä;

9) *alueellisilla rakennerahasto-ohjelmilla* yleisasetuksen 1 artiklassa säädetyille tavoitteelle 1 laadittuja Pohjois-Suomen ja Itä-Suomen ohjelmia sekä tavoitteelle 2 laadittuja Länsi-Suomen ja Etelä-Suomen ohjelmia;

10) *horisontaalisilla rakennerahasto-ohjelmilla* yleisasetuksen 1 artiklassa säädetyille tavoitteelle 3 laadittua ohjelmaa ja tavoite 1 alueen ulkopuolisella alueella toteutettavaa

kalatalouden ohjauksen rahoitusvälineestä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1263/1999 2 artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettua ohjelmaa;

11) *rakennerahastovaroja käyttävällä ministeriöllä* ministeriötä, joka myöntää tai käyttää itse rakennerahastovaroja taikka jakaa niitä edelleen omalle hallinnonalalleen tai maakuntien liitoille käytettäväksi tai tukena myönnettäväksi.

5 §

Rakennerahastovarojen tulouttaminen

Rakennerahastoista Suomeen tuloutettavat varat otetaan valtion talousarvioon, jollei muusta laista, Euroopan yhteisön säädöksestä tai sen nojalla tehdystä Euroopan yhteisön toimielimen päätöksestä muuta johdu.

Valtion talousarvioon otettavilla Euroopan yhteisön rakennerahastoista saatavilla tuloilla rahoitettavien menojen maksamiseen otetaan valtion talousarvioon tarvittavat määrärahat.

2 luku

Hallintoviranomaiset, niiden tehtävät ja toimivalta

6 §

Hallintoviranomaiset

Yleisasetuksen 9 artiklan n kohdassa tarkoitettuina hallintoviranomaisina toimivat:

1) yleisasetuksen 1 artiklassa säädettyjen tavoitteiden 1 ja 2 alueille laadittujen rakennerahasto-ohjelmien osalta sisäasiainministeriö;

2) yleisasetuksen 1 artiklassa säädetyille tavoitteelle 3 laadittujen rakennerahasto-ohjelmien osalta työministeriö;

3) kalatalouden ohjauksen rahoitusvälineestä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1263/1999 2 artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettua yhtenäisen ohjelma-asiakirjan osalta maa- ja metsätalousministeriö.

7 §

Hallintoviranomaisen tehtävät

Hallintoviranomainen hoitaa yleisasetuksen 34 artiklassa säädetyt tehtävät sekä hallin-

noimaansa rakennerahasto-ohjelmaa koskevia kansallisia tehtäviä sen mukaan kuin 8 ja 9 §:ssä, 14 §:n 2 momentissa sekä 26 ja 29 §:ssä säädetään.

8 §

Hallintoviranomaisen ohjeet ja määräykset

Hallintoviranomainen voi antaa maksuviranomaisille ja muille rakennerahastovaroja käyttäville ministeriöille rakennerahasto-ohjelman hallinnointia, valvontaa ja tarkastusta koskevia ohjeita, jos yleisasetuksen 34 artiklassa sille säädettyjen velvoitteiden täyttäminen tätä edellyttää.

Hallintoviranomainen voi antaa 1 momentissa mainituin edellytyksin rakennerahasto-ohjelman toimeenpanoon osallistuville muille kuin viranomaisille rakennerahasto-ohjelman hallinnointia, valvontaa ja tarkastusta koskevia ohjeita.

Hallintoviranomainen voi antaa maksuviranomaisille ja muille rakennerahastovaroja käyttäville ministeriöille rakennerahasto-ohjelman hallinnointia, valvontaa ja tarkastusta koskevia yleisiä määräyksiä, jos yleisasetuksen 34 artiklassa sille säädettyjen velvoitteiden täyttäminen tätä välttämättä edellyttää. Ennen määräysten antamista hallintoviranomaisen ja ministeriön on neuvoteltava asiasta.

9 §

Eräät täytäntöönpanojärjestelyt

Hallintoviranomainen voi asioissa, jotka eivät kuulu lainsäädännön alaan tai muutoin vaadi eduskunnan suostumusta, tarvittaessa yhteisymmärryksessä rakennerahasto-ohjelman maksuviranomaisten ja muiden rakennerahastovaroja käyttävien ministeriöiden kanssa sopia tavanomaisina pidettävistä rakennerahasto-ohjelman hallinnointitehtävien täytäntöönpanoa koskevista tarpeellisista järjestelyistä Euroopan yhteisöjen komission, muiden Euroopan unionin jäsenvaltioiden rakennerahastotehtäviä hoitavien viranomaisten tai jäsenvaltioiden tällaisia tehtäviä hoitavien muiden tahojen kanssa.

Hallintoviranomainen voi 1 momentissa tarkoitetuissa asioissa tarvittaessa yhteisymmärryksessä rakennerahasto-ohjelman maksuviranomaisten ja muiden rakennerahastovaroja käyttävien ministeriöiden kanssa

sopia myös sellaisista täytäntöönpanojärjestelyistä, joista rakennerahasto-ohjelman ja Euroopan unionin ulkopuolella toteutettavan Euroopan yhteisön rahoittaman ohjelman tekninen yhteensovittaminen välttämättä edellyttää.

3 luku

Maksuviranomaiset, niiden tehtävät ja toimivalta

10 §

Maksuviranomaiset

Yleisasetuksen 9 artiklan o kohdassa tarkoitettuina maksuviranomaisina toimivat:

- 1) Euroopan aluekehitysrahaston osalta sisäasiainministeriö;
- 2) Euroopan sosiaalirahaston osalta työministeriö;
- 3) Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston ohjausosaston osalta maa- ja metsätalousministeriö;
- 4) kalatalouden ohjauksen rahoitusvälineen osalta maa- ja metsätalousministeriö.

11 §

Maksuviranomaisen tehtävät

Maksuviranomainen hoitaa yleisasetuksen 32 artiklassa säädetyt tehtävät sekä rakennerahastovaroja koskevia kansallisia tehtäviä sen mukaan kuin 12 ja 13 §:ssä, 14 §:n 3 momentissa sekä 15, 26, 30 ja 38 §:ssä säädetään.

12 §

Rakennerahastovarojen osoittaminen muiden viranomaisten käytettäväksi

Maksuviranomainen vastaa valtion talousarvioon pääluokkaansa otettujen rakennerahastovarojen osoittamisesta niiden ministeriöiden käytettäväksi tai edelleen jaettaviksi, joiden pääluokkaan vastaava valtion rahoitusosuus on otettu valtion talousarviossa.

Sellaisten toimenpiteiden rahoitukseen, joiden kansallinen julkinen rahoitusosuus tulee osaksi tai kokonaan muista kuin valtion talousarvion määrärahoista, maksuviranomainen osoittaa rakennerahastovaroja niiden ministeriöiden myönnettäväksi tai

edelleen jaettaviksi, joiden toimialan toimenpiteisiin määräraha on tarkoitettu.

Maksuviranomaisen vastaa myös yleisasetuksen 9 artiklan i kohdassa ja Euroopan sosiaalirahastosta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1784/1999 4 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen rakennerahaston varojen jakamisesta suoraan artikloissa tarkoitetuille välittäjille.

Maksuviranomaisen tulee viipymättä antaa hallintoviranomaiselle tieto 1—3 momentissa tarkoitetuista varojen osoittamista ja maksamista koskevista päätöksistä.

Varainkäytön joustavuuden varmistamiseksi rakennerahastovaroja käyttävät ministeriöt voivat jättää osan rakennerahastovaroista ja vastaavasta valtion rahoitusosuudesta ohjelmareserviin.

13 §

Maksuviranomaisen antamat rakennerahastovaroja koskevat ehdot, ohjeet ja määräykset

Osoittaessaan rakennerahastovaroja ministeriön tai muun viranomaisen käytettäväksi tai edelleen jaettavaksi maksuviranomainen voi varojen osoittamista koskevassa päätöksessään asettaa viranomaisen noudatettavaksi varojen käyttöä koskevia ehtoja, jotka ovat välttämättömiä Euroopan yhteisön lainsäädäntöön perustuvien velvoitteiden täyttämiseksi ja rakennerahastovarojen hallinnoinnin, valvonnan ja tarkastuksen asianmukaiseksi hoitamiseksi.

Muissa kuin 1 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa maksuviranomainen voi antaa 1 momentissa tarkoitettulle viranomaiselle rakennerahastovarojen hallinnointia, valvontaa ja tarkastusta koskevia ohjeita, jos Euroopan yhteisön oikeuteen perustuvien velvoitteiden täyttäminen ja rakennerahastovarojen hallinnoinnin, valvonnan ja tarkastuksen asianmukainen hoitaminen tätä edellyttää.

Maksuviranomainen voi antaa 1 momentissa tarkoitettulle viranomaiselle rakennerahastovarojen käyttöä koskevia yleisiä määräyksiä, jos Euroopan yhteisön lainsäädäntöön perustuvien velvoitteiden täyttäminen ja rakennerahastovarojen hallinnoinnin, valvonnan ja tarkastuksen asianmukainen hoitaminen sitä välttämättä edellyttää. Ennen määräysten antamista maksuviranomaisen ja asianomaisen viranomaisen on neuvoteltava asiasta.

Osoittaessaan rakennerahastovaroja muun kuin viranomaisen käytettäväksi tai edelleen jaettavaksi maksuviranomainen voi varojen osoittamista koskevassa päätöksessään asettaa saajan noudatettavaksi sellaisia varojen käyttöä koskevia ja saajalle laissa säädettyjä velvollisuuksia täsmentäviä ehtoja, jotka ovat välttämättömiä Euroopan yhteisön lainsäädäntöön perustuvien velvoitteiden täyttämiseksi ja rakennerahastovarojen hallinnoinnin, valvonnan ja tarkastuksen asianmukaiseksi hoitamiseksi. Samoin edellytyksin maksuviranomainen voi muissa tapauksissa antaa muulle kuin viranomaiselle rakennerahastovarojen hallinnointia, valvontaa ja tarkastusta koskevia ohjeita.

14 §

Maakuntien liitoille annettavat rakennerahastovaroja ja vastaavaa valtion rahoitusosuutta koskevat ehdot, ohjeet ja määräykset

Osoittaessaan rakennerahastovaroja ja vastaavaa valtion rahoitusosuutta maakuntien liittojen käytettäväksi ja edelleen jaettavaksi sisäasiainministeriö voi varojen osoittamista koskevassa päätöksessään asettaa maakuntien liittojen noudatettavaksi varojen käyttöä koskevia ehtoja, jotka ovat välttämättömiä Euroopan yhteisön lainsäädäntöön perustuvien velvoitteiden täyttämiseksi sekä rakennerahastovarojen ja vastaavan valtion rahoitusosuuden hallinnoinnin, valvonnan ja tarkastuksen asianmukaiseksi hoitamiseksi.

Muissa kuin 1 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa sisäasiainministeriö voi antaa maakuntien liitoille 8 §:ssä tarkoitettuja ohjeita ja yleisiä määräyksiä mainitussa pykälässä säädetyin edellytyksin silloin, kun sisäasiainministeriö toimii hallintoviranomaisena, tai kun hallintoviranomainen on 8 §:n nojalla antanut sisäasiainministeriölle 8 §:ssä tarkoitettun ohjeen tai yleisen määräyksen ja sellaisen antaminen maakuntien liitoille on välttämätöntä.

Muissa kuin 1 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa sisäasiainministeriö voi antaa maakuntien liitoille 13 §:ssä tarkoitettuja ohjeita ja yleisiä määräyksiä mainitussa pykälässä säädetyin edellytyksin silloin, kun sisäasiainministeriö toimii maksuviranomaisena, tai kun maksuviranomainen on 13 §:n nojalla antanut sisäasiainministeriölle 13 §:ssä tarkoitettun ohjeen tai yleisen mää-

räyksen ja sellaisen antaminen maakuntien liitoille on välttämätöntä.

15 §

Vastuu rakennerahastovarojen käytöstä

Kun maksuviranomainen on osoittanut rakennerahaston varoja muun ministeriön kuin maksuviranomaisen itsensä käytettäväksi tai edelleen jaettavaksi, ministeriö on velvollinen huolehtimaan, että varoja käytetään ja hallinnoidaan asianmukaisesti ja todetut virheellisyudet oikaistaan. Ministeriöt ilmoittavat maksuviranomaiselle toimenpiteistä, joihin todettujen virheellisyyksien oikaisemiseksi on ryhdytty. Maakuntien liitot ilmoittavat näistä toimenpiteistä sisäasiainministeriölle.

Jos virheellisyyden laatu ja laajuus huomioon ottaen tarvittaviin toimenpiteisiin ei ole ryhdytty, maksuviranomainen voi velvoittaa ministeriön ryhtymään toimenpiteisiin, joilla virheellisyys voidaan oikaista tai sen toistuminen estää. Maksuviranomainen voi tarvittaessa asettaa ministeriölle määräajan, jossa sen tulee ryhtyä toimenpiteisiin. Maakuntien liittoja koskevilta osin tässä tarkoitettu toimivalta on sisäasiainministeriöllä.

Maksuviranomaisen tulee viipymättä antaa hallintoviranomaiselle tieto toimenpiteistä, joihin virheellisyyden oikaisemiseksi on ryhdytty.

4 luku

Rakenerahasto-ohjelmien valmistelu ja toimeenpano

16 §

Rakenerahasto-ohjelmien valmistelu

Alueellisten rakenerahasto-ohjelmien valmisteluun sovelletaan alueiden kehittämistä annetussa laissa säädettyjä menettelytapoja, jollei muusta laista muuta johdu.

17 §

Maakunnan yhteistyöryhmä

Kussakin maakunnassa on rakenerahasto-ohjelmien toimeenpanon ja alueen kehittämiseen vaikuttavien toimenpiteiden yhteenso-

vittamista varten maakunnan yhteistyöryhmä.

Yhteistyöryhmän asettaa maakunnan liiton hallitus, ja yhteistyöryhmän toimikausi jatkuu, kunnes Euroopan yhteisöjen komissio on hyväksynyt yleisasetuksen 37 artiklassa tarkoitetun lopullisen täytäntöönpanokertomuksen. Toimikautta voidaan jatkaa, jos yhteistyöryhmän tehtävien hoitaminen sitä vaatii. Jäljempänä 3 momentin 1 kohdassa tarkoitettujen tahojen edustajat valitaan kuitenkin maakunnan liiton ja sen jäsenkuntien osalta valtuuston toimikaudeksi ja saamelaiskäräjien osalta saamelaiskäräjien toimikaudeksi.

Yhteistyöryhmän kokoonpano on sovittava siten, että siinä ovat tasapuolisesti osapuolina:

1) maakunnan liitto ja sen jäsenkunnat sekä Lapin maakunnassa lisäksi saamelaiskäräjät;

2) ohjelmaa rahoittavat valtion viranomaiset ja muut valtionhallintoon kuuluvat organisaatiot;

3) alueen kehittämisen kannalta tärkeimmät työmarkkina- ja elinkeinojärjestöt.

Osapuoliin edustetuiksi tulevat tahot tekevät ehdotuksen edustajikseen sekä heidän henkilökohtaisiksi varaedustajikseen.

Jäsenten lisäksi maakunnan liiton hallitus nimeää yhteistyöryhmälle puheenjohtajan, jonka tulee olla kuntalaisessa (365/1995) tarkoitettu luottamushenkilö, sekä 3 momentissa tarkoitettujen osapuolten ehdotuksesta kolme varapuheenjohtajaa, joiden tulee olla yhteistyöryhmän jäseniä.

Yhteistyöryhmä voi kutsua yhteistyöryhmään asiantuntijoita.

Yhteistyöryhmä asettaa jaoston tavoite 3 -ohjelman ja tavoite 2 -ohjelman yhteensovittamiseksi. Jaoston puheenjohtajana toimii työvoima- ja elinkeinokeskuksen edustaja. Jaoston tehtävät ja kokoonpano määrittellään tarkemmin yhteistyöryhmän työjärjestyksessä.

Yhteistyöryhmä asettaa jaoston Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston tukiosaston osarahoittaman alueellisen maaseutusuunnitelman ja tavoite 2 -ohjelman yhteensovittamiseksi. Yhteistyöryhmä voi tarvittaessa asettaa maaseutujaoston myös tavoite 2 -alueen ulkopuolisilla alueilla. Jaoston puheenjohtajana toimii työvoima- ja elinkeinokeskuksen edustaja. Jaoston tehtävät ja kokoonpano määrittellään tarkemmin maaseutuelinkeinojen rahoituslain

(329/1999) nojalla annetussa valtioneuvoston päätöksessä ja yhteistyöryhmän työjärjestyksessä.

Yhteistyöryhmä voi tarvittaessa asettaa myös muita jaostoja.

18 §

Maakunnan yhteistyöryhmän jäsenten asema

Maakunnan yhteistyöryhmän ja sen asettamien jaostojen jäsenet hoitavat tehtäviään virkavastuulla. Yhteistyöryhmän jäsenistä on soveltuvin osin voimassa, mitä kuntalaisissa säädetään luottamushenkilöistä. Maakunnan liittoon pysyväisluonteisessa palvelusuhteessa oleva henkilö voidaan kuitenkin valita yhteistyöryhmän jäseneksi.

Edellä 17 §:n 3 momentin 1 ja 3 kohdassa tarkoitetuille edustajille maksettavista palkkioista ja ansionmenetykskorvauksista sekä matkakustannusten ja muiden heille tehtävän hoitamisesta aiheutuneiden kustannusten korvaamisesta on voimassa, mitä kuntalaisissa säädetään luottamushenkilöistä. Mainitun momentin 2 kohdassa tarkoitetuille edustajille maksettavista palkkioista ja korvauksista vastaa se, jota jäsen edustaa.

19 §

Maakunnan yhteistyöryhmän sihteeristö

Maakunnan yhteistyöryhmä kutsuu sihteerikseen maakunnan yhteistyöryhmässä edustettuina olevien viranomaisten palveluksessa olevia henkilöitä niin, että viranomaisten edustus tulee tasapuolisesti huomioon otetuksi.

Sihteerit hoitavat yhteistyöryhmän asioiden valmistelu-, esittely- ja täytäntöönpanotehtäviä virkavastuulla.

20 §

Maakunnan yhteistyöryhmän päätöksenteko ja hallintomenettely

Jollei jäljempänä toisin säädetä, päätöksenteosta ja hallintomenettelystä maakunnan yhteistyöryhmässä on soveltuvin osin voimassa, mitä kuntalain 50 ja 53—62 §:ssä säädetään. Muilta osin yhteistyöryhmän hallintomenettelyyn sovelletaan hallintomenettelylakia (598/1982).

Maakunnan liitto vahvistaa yhteistyöryh-

män hyväksymän maakunnan yhteistyöryhmän työjärjestyksen, jossa määrätään asian valmistelusta, esittelystä ja päätöksenteosta yhteistyöryhmässä. Muutoin työjärjestyksestä on soveltuvin osin voimassa, mitä kuntalaisissa säädetään johtosäännöstä.

Yhteistyöryhmän on pyrittävä päätöksenteossaan yksimielisyyteen. Jos päätöstä ei voida tehdä yksimielisesti, päätökseksi tulee mielipide, jota kaksi kolmannelta äänestäneistä on kannattanut.

Jäljempänä 21 §:n 1 momentin 5 kohdassa tarkoitettussa asiassa rahoittajataho ei voi myöntää hankkeelle rakennerahaston tukea, jos yhteistyöryhmä ei ole hanketta puoltanut. Yhteistyöryhmän puolto ei kuitenkaan sido rahoittajatahoa. Jos rahoittajataho aikoo yhteistyöryhmän puollosta huolimatta tehdä kielteisen rahoituspäätöksen, sen tulee antaa yhteistyöryhmälle tästä tieto. Yhteistyöryhmän kannanottoa koskeviin päätöksiin ei voida hakea erikseen muutosta valittamalla.

21 §

Maakunnan yhteistyöryhmän tehtävät

Maakunnan yhteistyöryhmä:

1) yhteensovittaa seuraavan varainhoitovuoden rakennerahastovarojen ja vastaavan kansallisen rahoitusosuuden kohdentumisen maakunnassa rakennerahasto-ohjelmaa rahoittaville valtion viranomaisille, maakunnan liitolle ja muille rakennerahasto-ohjelman rahoitukseen osallistuville; tästä hyväksytään asiakirja, jonka kaikki asianomaisessa maakunnassa ohjelmaa rahoittavat toimijat allekirjoittavat (*maakunnan yhteistyöasiakirja*);

2) suuntaa maakuntaan osoitettua rakennerahastojen rahoitusta ja vastaavaa kansallista rahoitusta tarkistamalla maakunnan yhteistyöasiakirjan valtioneuvoston annettua talousarvioesityksen eduskunnalle sekä tarvittaessa valtion talousarvion tultua hyväksytyksi eduskunnassa ja muulloinkin, jos se on rakennerahasto-ohjelman toimeenpanon kannalta tarpeen;

3) saa tiedoksi maakunnan yhteistyöasiakirjan laatimisen ja tarkistamisen yhteydessä raportit maaseutusuunnitelman Euroopan maatalouden tuki- ja ohjauksrahaston tukiosaston rahoituksesta ja tavoite 3 -ohjelman Euroopan sosiaalirahaston rahoituksesta ja varmistaa eri toimenpiteiden yhteensovituksen ja eri rahastojen osallistumisen laajo-

jen ja aluekehittämisen kannalta merkittävien hankkeiden toteuttamiseen;

4) voi yhteistyöasiakirjassa päättää rakennerahasto-ohjelmassa olevien hankkeiden valintakriteerien alueellisesta soveltamisesta;

5) voi käsitellä rahoituksen myöntävän ministeriön, sen hallinnonalan viranomaisen tai muun toimijan taikka maakunnan liiton valmistelemia suuria maakunnallisia tai yli-maakunnallisia taikka muuten aluekehityksen kannalta merkittäviä hankkeita ja antaa niistä lausunnon rahoituksen myöntävälle taholle; yhteistyöryhmässä käsiteltävät hankkeet määritellään tarkemmin työjärjestyksessä, liikesalaisuuden piiriin kuuluvia tietoja sisältäviä yrityshankkeita ei kuitenkaan voida käsitellä yhteistyöryhmässä;

6) huolehtii tarvittavista menettelytavoista, joilla varmistetaan rahoitettaviksi hyväksyttyjen hankkeiden mahdollisten ympäristövaikutusten selvittäminen ennen rahoituspäätösten tekoa;

7) valmistelee ja esittää siten kuin 16 §:ssä säädetään rakennerahasto-ohjelman muutostarpeita seurantakomitealle ja hallintoviranomaiselle sekä raportoi niille rakennerahasto-ohjelman mukaisesti;

8) tiedottaa rakennerahasto-ohjelman toimeenpanosta;

9) tukivarojen osoittamiseksi tekee ehdotuksen maaseudun kehittämisasetuksen 4—8 ja 25—28 artiklassa tarkoitetuista tukitoimenpiteistä sekä ilmoittaa toiminnan laajuuden arvioimiseksi tarvittavat tiedot;

10) voi hoitaa myös muita rakennerahasto-ohjelmien toimeenpanon ja alueen kehittämiseen vaikuttavien toimenpiteiden yhteensovittamista koskevia tai niihin liittyviä tarpeellisia tehtäviä, joista tarvittaessa määrätään tarkemmin työjärjestyksessä, jollei kyseisiä tehtäviä ole säädetty muiden viranomaisten tehtäväksi.

Alueellisten tavoiteohjelmien ulkopuolisilla alueilla yhteistyöryhmä yhteensovittaa alueellisia kehittämistoimenpiteitä, saa tiedoksi raportit maaseutusuunnitelman Euroopan maatalouden tuki- ja ohjausrahaston tukiosaston rahoituksesta ja tavoite 3 -ohjelman Euroopan sosiaalirahaston rahoituksesta ja varmistaa eri toimenpiteiden yhteensovituksen ja eri rahastojen osallistumisen laajojen ja aluekehittämisen kannalta merkittävien hankkeiden toteuttamiseen sekä hoitaa muut työjärjestyksessä määrättyt tehtävät.

22 §

Rahoituksen myöntäminen ja siihen liittyvät tehtävät

Jollei muualla laissa toisin säädetä, rakennerahastovaroja käyttävän ministeriön, sen hallinnonalaan kuuluvan viranomaisen, viraston ja laitoksen samoin kuin valtion erityisrahoitusyhtiöistä annetussa laissa (443/1998) tarkoitetun erityisrahoitusyhtiön ja muun vastaavan valtion kokonaan tai osittain omistaman yhtiön sekä maakunnan liiton keskeisinä tehtävinä on:

1) valmistella hankkeiden rahoituspäätökset virkavastuulla;

2) myöntää kansallisen lainsäädännön, Euroopan yhteisön lainsäädännön, rakennerahasto-ohjelman ja maakunnan yhteistyöasiakirjan mukaisesti hankkeeseen sekä rakennerahaston että vastaavan kansallisen julkisen rahoitusosuuden, tai yksinomaan rakennerahaston rahoitusosuuden, jos kansallinen julkinen rahoitusosuus tulee muista kuin valtion talousarvion määrärahoista; jos hanke 21 §:n 1 momentin 5 kohdan nojalla käsitellään ennen päätöksentekoa maakunnan yhteistyöryhmässä, noudatetaan, mitä 20 §:n 5 momentissa säädetään;

3) vastata hankkeiden seurannasta;

4) raportoida maakunnan yhteistyöryhmälle rakennerahastovarojen ja vastaavan kansallisen rahoitusosuuden käytöstä ja työministeriölle tavoite 3 -ohjelman rakennerahastovarojen ja vastaavan kansallisen rahoitusosuuden käytöstä;

5) vastata hankkeiden valvonnasta ja tarkastuksesta sekä varojen takaisinperinnästä sen mukaisesti kuin 25—28, 31—33 ja 37 §:ssä säädetään.

Pohjois-Suomen tavoite 1 -ohjelmassa saamelaiskäräjät arvioivat viranomaisten pyynnöstä saamen kieleen ja kulttuuriin kuuluvat hankkeet ja esittävät niitä rahoitettaviksi antamalla niistä lausunnon rahoituksen myöntävälle viranomaiselle.

23 §

Ylimaakunnallisten hankkeiden hallinnointi

Ylimaakunnallisen hankkeen hallinnoinnista huolehtii päärahoittaja, ellei se anna hallinnointia jonkin toisen tehtäväksi.

24 §

Seurantakomiteat

Valtioneuvosto asettaa rakennerahasto-ohjelmalle yleisasetuksen 35 artiklassa tarkoitetun seurantakomitean, jonka toimikausi jatkuu, kunnes Euroopan yhteisöjen komissio on hyväksynyt yleisasetuksen 37 artiklassa tarkoitetun lopullisen täytäntöönpanokertomuksen. Toimikautta voidaan jatkaa, jos seurantakomitean tehtävien hoitaminen sitä vaatii.

Valtioneuvosto päättää seurantakomiteaa asettaessaan sen kokoonpanosta ottaen huomioon, mitä yleisasetuksen 8 ja 35 artiklassa säädetään.

Seurantakomitea voi kutsua seurantakomiteaan asiantuntijoita.

Seurantakomitean päätösvaltaiset jäsenet toimivat tehtävässään virkavastuulla.

Seurantakomitean yleisasetuksen 35 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan mukaisesti laatimassaan työjärjestyksessä määrätään asian valmistelusta, esittelystä ja päätöksenteosta seurantakomiteassa. Seurantakomitean hallintomenettelyyn sovelletaan, mitä hallintomenettelylaissa säädetään.

Seurantakomitean on pyrittävä päätöksenteossaan yksimielisyyteen. Jos päätöstä ei voida tehdä yksimielisesti, päätökseksi tulee kanta, jota kaksi kolmannelle äänestäneistä on kannattanut.

5 luku

Rakennerahastovarojen valvonta

25 §

Rakennerahastovaroja myöntävän vastuu valvonnasta ja tarkastuksesta

Rakennerahastovaroja myöntävällä on ensisijainen vastuu myöntämiensä rakennerahastovarojen valvonnasta ja tarkastuksesta. Kukin ministeriö vastaa valvonnan ja tarkastuksen asianmukaisesta järjestämisestä hallinnonalallaan.

26 §

Tietojensaanti

Hallintoviranomaisella ja maksuviranomaisella on salassapitovelvollisuuden estämättä

oikeus saada muulta rakennerahastovaroja myöntävältä, välittävältä tai käyttävältä viranomaiselta tehtäviensä hoitamiseksi tarpeelliset tiedot ja selvitykset varojen käytöstä sekä ohjelman tai hankkeen toteutuksesta ja tarkastuksesta. Rakennerahastovaroja käyttävällä ministeriöllä on sama oikeus saada tietoja hallintoviranomaiselta, maksuviranomaiselta ja oman hallinnonalansa rakennerahastovaroja myöntävältä, välittävältä ja käyttävältä viranomaisilta sekä sisäasiainministeriöllä lisäksi maakuntien liitoilta.

Hallintoviranomaisella, maksuviranomaisella ja rakennerahastovaroja käyttävällä ministeriöllä on salassapitovelvollisuuden estämättä oikeus pyynnöstä saada muulta kuin 1 momentissa tarkoitettulta viranomaiselta luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä koskevat tehtäviensä hoitamiseksi välttämättömät tiedot. Pyyntöissä on yksilöitävä tarvittavat tiedot sekä niiden käyttötarkoitus. Näin saatuja tietoja ei saa käyttää muuhun tarkoitukseen kuin mihin sitä on pyydetty.

Jos rakennerahastovarojen myöntäminen tai välittäminen on annettu muun kuin viranomaisen tehtäväksi, hallintoviranomaisella, maksuviranomaisella ja rakennerahastovaroja käyttävällä ministeriöllä on oikeus salassapitovelvollisuuden estämättä saada tältä tehtäviensä hoitamiseksi välttämättömät tiedot. Tietojen pyytämiseen ja käyttämiseen sovelletaan, mitä 2 momentissa säädetään.

Rakennerahastovaroja käyttävällä ministeriöllä on oikeus salassapitovelvollisuuden estämättä saada tehtävänsä hoitamiseksi tarpeelliset tiedot tai selvitykset omalla hallinnonalallaan myönnetyn rahoituksen saajalta sekä sisäasiainministeriöllä lisäksi maakunnan liiton myöntämän rahoituksen saajalta. Hallintoviranomaisella ja maksuviranomaisella on yksittäistapauksessa oikeus saada tehtäviensä hoitamiseksi tarpeelliset tiedot rakennerahastovaroja käyttävän ministeriön välityksellä tämän hallinnonalalla myönnetyn sekä sisäasiainministeriön välityksellä maakunnan liiton myöntämän rahoituksen saajalta.

27 §

Rakennerahastovaroja käyttävän ministeriön tarkastusoikeus

Rakennerahastovaroja käyttävä ministeriö suorittaa jakamiensa ja myöntämiensä rakennerahastovarojen käyttöä koskevia rahoituk-

sen välittäjiin ja myöntäjiin sekä rahoituksen saajiin kohdistuvia tarkastuksia. Yksittäistä hanketta tarkastettaessa tarkastusoikeus koskee hanketta ja sen rahoitusta kokonaisuudessaan siinä laajuudessa kuin valvonta-asetuksessa edellytetään.

Edellä 25 §:ssä tarkoitetun valvonnan ja tarkastusten asianmukaiseksi suorittamiseksi ministeriö voi päätöksellään valtuuttaa toisen viranomaisen tai riippumattoman tilintarkastajan suorittamaan rakennerahastovarojen käyttöön liittyviä rahoituksen välittäjiin ja myöntäjiin sekä rahoituksen saajiin kohdistuvia I momentissa tarkoitettuja tarkastuksia puolestaan. Tilintarkastajan tulee olla julkishallinnon ja -talouden tilintarkastuslautakunnan hyväksymä tilintarkastaja (JHTT-tilintarkastaja) tai tilintarkastusyhteisö (JHTT-yhteisö), Keskuskauppakamarin hyväksymä tilintarkastaja (KHT-tilintarkastaja) tai tilintarkastusyhteisö (KHT-yhteisö) taikka kauppakamarin hyväksymä tilintarkastaja (HTM-tilintarkastaja) tai tilintarkastusyhteisö (HTM-yhteisö). Tilintarkastaja toimii tehtävässään virkavastuulla.

Tilintarkastajan esteellisyyteen sovelletaan, mitä hallintomenettelylain 10 §:ssä säädetään. Tilintarkastajalla on muutoinkin oltava edellytykset riippumattoman tarkastuksen toimittamiseen. Jos edellytykset riippumattomaan tarkastukseen puuttuvat, tilintarkastajan on kieltäydyttävä vastaanottamasta tehtävää tai luovuttava siitä.

Tarkastusta suoritettaessa huomiota on kiinnitettävä siihen, että henkilö, joka harjoittaa tarkastuksen kohteena olevaa toimintaa tai vastaa siitä, voi esittää tarkastusta suorittavalle henkilölle omat näkemyksensä äidinkielellään suomeksi, ruotsiksi tai saameksi. Jos toimintaa harjoittava tai siitä vastaava ei osaa kielilain (148/1922) mukaan käytettävää kieltä, viranomaisen on huolehdittava siitä, että tarkastus toimitetaan huolehtimalla hallintomenettelylain 22 §:n mukaisesti tarvittavasta tulkitsemisesta tai kääntämisestä. Tarkastusta suorittavan henkilön oikeuksista ja tarkastettavan velvollisuuksista on voimassa, mitä 32 §:ssä säädetään, jos 2 §:stä ei muuta johdu.

28 §

Ministeriön hallinnonalaan kuuluvan toimijan ja maakunnan liiton tarkastusoikeus

Rakennerahastovaroja käyttävän ministeri-

ön hallinnonalan viranomainen ja muu rakennerahastovaroja myöntävä toimija suorittaa rakennerahastovaroista myöntämänsä rahoituksen saajiin kohdistuvia tarkastuksia. Yksittäistä hanketta tarkastettaessa tarkastusoikeus koskee hanketta ja sen rahoitusta kokonaisuudessaan siinä laajuudessa kuin valvonta-asetuksessa edellytetään.

Maakunnan liiton oikeudesta suorittaa myöntämiensä rakennerahastovarojen käyttöä koskevia tarkastuksia säädetään alueiden kehittämisestä annetussa laissa ja alueiden kehittämisestä annetussa asetuksessa (1315/1993).

Rakennerahastovarojen valvonnan ja tarkastuksen asianmukaiseksi suorittamiseksi rakennerahastovaroja käyttävän ministeriön hallinnonalan viranomainen, muu rakennerahastovaroja myöntävä toimija ja maakunnan liitto voivat päätöksellään valtuuttaa toisen viranomaisen tai riippumattoman tilintarkastajan suorittamaan myöntämiensä rakennerahastovarojen käyttöön liittyviä rahoituksen saajiin kohdistuvia tarkastuksia puolestaan. Tilintarkastajasta on voimassa, mitä 27 §:n 3 ja 4 momentissa säädetään. Tarkastusta suorittavan henkilön oikeuksista ja tarkastettavan velvollisuuksista on voimassa, mitä 32 §:ssä säädetään, jos 2 §:stä ei muuta johdu.

29 §

Hallintoviranomaisen tarkastusoikeus

Hallintoviranomainen voi suorittaa hallinnoimassaan rakennerahasto-ohjelmassa käytettävien rakennerahastovarojen käyttöön liittyviä rahoituksen välittäjiin ja myöntäjiin sekä rahoituksen saajiin kohdistuvia tarkastuksia. Hallintoviranomainen voi suorittaa tarkastuksia muiden ministeriöiden hallinnonaloilla vain Euroopan yhteisöjen komission pyynnöstä, rakennerahastovarojen tarkastuksen vakavan laiminlyönnin vuoksi tai muusta painavasta syystä. Muu hallintoviranomainen kuin sisäasiainministeriö voi suorittaa maakuntien liittojen käyttämiä tai myöntämiä rakennerahastovarojen tarkastuksia vain tarkoitetusta painavasta syystä. Yksittäistä hanketta tarkastettaessa tarkastusoikeus koskee hanketta ja sen rahoitusta kokonaisuudessaan siinä laajuudessa kuin valvonta-asetuksessa edellytetään.

Hallintoviranomainen voi päätöksellään valtuuttaa toisen viranomaisen tai riippumat-

toman tilintarkastajan suorittamaan rakennerahastovarojen käyttöä koskevan rahoituksen välittäjään ja myöntäjään sekä rahoituksen saajaan kohdistuvan I momentissa tarkoitettun tarkastuksen puolestaan, jos se on tarpeen Euroopan yhteisön lainsäädäntöön perustuvan velvoitteen täyttämiseksi tai jos rakennerahastovarojen tarkastuksen asianmukainen suorittaminen sitä muusta syystä edellyttää. Tilintarkastajasta on voimassa, mitä 27 §:n 3 ja 4 momentissa säädetään.

30 §

Maksuviranomaisen tarkastusoikeus

Maksuviranomainen voi suorittaa rakennerahastovarojen käyttöön liittyviä rahoituksen välittäjiin ja myöntäjiin sekä rahoituksen saajiin kohdistuvia tarkastuksia. Maksuviranomainen voi suorittaa muille ministeriöille osoittamiensa rakennerahastovarojen käyttöä koskevia tarkastuksia vain Euroopan yhteisöjen komission pyynnöstä, rakennerahastovarojen tarkastuksen vakavan laiminlyönnin vuoksi tai muusta painavasta syystä. Muu maksuviranomainen kuin sisäasiainministeriö voi suorittaa maakuntien liittojen käyttämiä tai myöntämiä rakennerahastovarojen tarkastuksia vain edellä tarkoitettusta painavasta syystä. Yksittäistä hanketta tarkastettaessa tarkastusoikeus koskee hanketta ja sen rahoitusta kokonaisuudessaan siinä laajuudessa kuin valvonta-asetuksessa edellytetään.

Maksuviranomainen voi päätöksellään valtuuttaa toisen viranomaisen tai riippumattoman tilintarkastajan suorittamaan rakennerahastovarojen käyttöä koskevan rahoituksen välittäjään ja myöntäjään sekä rahoituksen saajaan kohdistuvan I momentissa tarkoitettun tarkastuksen puolestaan, jos se on tarpeen Euroopan yhteisön lainsäädäntöön perustuvan velvoitteen täyttämiseksi tai jos rakennerahastovarojen tarkastuksen asianmukainen suorittaminen sitä muusta syystä edellyttää. Tilintarkastajasta on voimassa, mitä 27 §:n 3 ja 4 momentissa säädetään.

31 §

Tarkastusmenetelmät ja -periaatteet

Euroopan yhteisön rakennerahastoista Suomeen myönnettävän rahoituksen ja vastaavan kansallisen rahoitusosuuden hallinnoinnin ja

käytön tarkastukseen ja muuhun valvontaan sovelletaan sellaisia menetelmiä ja periaatteita, joilla voidaan varmistaa Euroopan yhteisön lainsäädännöstä johtuvien velvollisuuksien ja moitteettoman varainhoidon vaatimusten noudattaminen.

32 §

Tarkastusta suorittavan henkilön oikeudet ja tarkastettavan velvollisuudet

Edellä 27—30 §:ssä tarkoitettun tarkastuksen suorittamiseksi tarkastettava on velvollinen ilman aiheetonta viivytystä korvauksetta esittämään tarkastusta suorittavalle henkilölle kaikki tarvittavat tiliasiakirjat sekä muun rakennerahastovarojen ja vastaavan kansallisen rahoitusosuuden käyttöön liittyvän aineiston samoin kuin muutoinkin avustamaan tarkastuksen suorittamisessa. Tarkastusta suorittavalla henkilöllä on oikeus ottaa tiliasiakirjat ja muu edellä tarkoitettu aineisto haltuunsa, jos tarkastuksen suorittaminen sitä edellyttää. Aineisto on palautettava, kun sitä ei enää tarvita tarkastuksen suorittamiseksi. Tarkastusta suorittavan henkilön pyynnöstä tarkastettavan tulee antaa myös muut tiedot, jotka ovat tarpeen tarkastuksen asianmukaiseksi suorittamiseksi.

Tarkastusta suorittavalla henkilöllä on oikeus tehtävän edellyttämässä laajuudessa tarkastaa kaikki rahoituksen myöntämisen ja maksamisen edellytyksenä olevat seikat sekä tässä tarkoituksessa päästä tarkastettavan hallitsemiin tai käytössä oleviin tiloihin. Tarkastusta ei kuitenkaan saa suorittaa kotirauhan piiriin kuuluvassa paikassa.

33 §

Virka-apu

Poliisin, tulliviranomaisen ja veroviranomaisen on korvauksetta annettava 27—30 §:ssä tarkoitettun tarkastuksen suorittamiseksi tarpeellista virka-apua.

34 §

Lausuman esittäminen

Yleisasetuksen 38 artiklassa ja valvontaasetuksen 8 artiklassa tarkoitettun lausuman esittää Euroopan yhteisöjen komissiolle:

1) Euroopan aluekehitysrahaston osalta sisäasiainministeriö;

2) Euroopan sosiaalirahaston osalta työministeriö;

3) Euroopan ohjaus- ja tukirahaston ohjausosaston osalta maa- ja metsätalousministeriö;

4) kalatalouden ohjauksen rahoitusvälineen osalta maa- ja metsätalousministeriö.

6 luku

Erinäiset säännökset

35 §

Toimivallan siirto rakennerahastoasioissa

Opetusministeriö voi päätöksellään siirtää toimivaltaansa rakennerahastoasioissa sen hallinnonalaan kuuluvia tehtäviä hoitaville viranomaisille.

36 §

Rakennerahasto-ohjelmien seurannan tietojärjestelmä

Rakennerahastovaroja käyttävät ministeriöt ylläpitävät hallinnonaloillaan rahoitettavia hankkeita koskevia rekistereitä ja vastaavat sellaisten rakennerahasto-ohjelmien hallinto- ja seuranta-asioiden ylläpitämiin seurantarekistereihin otettavien tietojen toimittamisesta, jotka ovat tarpeen asianomaisen ohjelman hankevalmistelun, päätöksenteon, rahoituksen ja tulosten seurannan kannalta.

Rekisteröidyn tarkastusoikeudesta on voimassa, mitä henkilötietolaissa (523/1999) säädetään. Edellä 1 momentissa tarkoitettuun tietojärjestelmään sisältyvät henkilötietolaisissa tarkoitettut henkilötiedot on poistettava viimeistään kolmen vuoden kuluttua siitä, kun asianomaisen rakennerahasto-ohjelman viimeinen maksuerä on maksettu Euroopan yhteisöjen komissiosta Suomeen.

37 §

Rakennerahastovarojen ja vastaavan valtion rahoitusosuuden takaisinperintä

Hankkeeseen rahoituksen myöntävän viranomaisen tai muun tahon on määrättävä sellaisten rakennerahastovarojen ja niitä vastaavan valtion rahoitusosuuden maksaminen lopetettavaksi, joiden lopullinen vastaanotta-

ja on muu kuin valtion budjettitalouden piiriin kuuluva viranomainen, virasto tai laitos, sekä määrättävä jo maksetut osuudet maksettavaksi takaisin, jos:

1) rahoituksen myöntämistä, maksamista tai valvontaa varten on annettu virheellisiä tai harhaanjohtavia tietoja taikka rahoituksen myöntämistä, maksamista tai valvontaa varten annettavia tietoja on salattu ja virheellisten tai harhaanjohtavien tietojen antamisella taikka tietojen salaamisella on ollut vaikutusta rahoituksen saamiseen;

2) rahoituksen maksamista tai valvontaa varten on kieltäydytty antamasta tarvittavia tietoja, asiakirjoja tai muuta aineistoa taikka tarkastusta suoritettaessa kieltäydytty täyttämästä muita rahoituksen saajalle tarkastuksen suorittamiseksi laissa säädettyjä velvollisuuksia;

3) rahoitusta on käytetty muuhun kuin mihin se on myönnetty;

4) rahoituksen saaja on olennaisesti laiminlyönyt noudattaen rahoituspäätöksessä asetettuja ehtoja; taikka

5) kilpailuvapautta koskevassa Euroopan yhteisön lainsäädännössä edellytetään maksamisen lopettamista ja maksettujen osuuksien maksamista takaisin.

Hankkeeseen rahoituksen myöntävän viranomaisen tai muun tahon on määrättävä 1 momentin mukaisesti takaisin perittävälle määrälle maksettavaksi rahoitusosuuden maksamispäivästä vuotuista korkoa korkolain (633/1982) 3 §:n 2 momentissa tarkoitetun korkokannan mukaan lisättyinä kolmella prosenttiyksiköllä. Jollei takaisin maksettava määrä makseta viimeistään asetettuna eräpäivänä, sille on maksettava vuotuista viivästyskorkoa korkolain 4 §:n 3 momentissa tarkoitetun korkokannan mukaan.

Jos Euroopan yhteisöjen komissio muissa kuin 1 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa ryhtyy valtiota kohtaan yleisasetuksen 39 artiklassa tarkoitettuihin varainhoitoa koskeviin oikaisuihin, rakennerahastovaroja käyttävä ministeriö voi määrätä 1 momentissa tarkoitettujen rakennerahastovarojen ja niitä vastaavan valtion rahoitusosuuden maksamisen lopetettavaksi sekä jo maksetut osuudet tai osan niistä maksettavaksi takaisin.

Rakennerahastovaroja käyttävä ministeriö voi määrätä 3 momentin mukaisesti takaisin perittävälle määrälle maksettavaksi rahoitusosuuden maksamispäivästä vuotuista korkoa, joka kulloinkin vastaa peruskorkoa lisättyinä neljällä yksiköllä. Jollei takaisin

maksettavaa määrää makseta viimeistään asetettuna eräpäivänä, sille on maksettava vuotuista viivästyskorkoa korkolain 4 §:n 3 momentissa tarkoitetun korkokannan mukaan.

Tässä pykälässä tarkoitettua asiaa koskeva riita voidaan saattaa hallinto-oikeuden ratkaistavaksi hallintoriita-asiana siten kuin hallintolainkäyttölaissa (586/1996) säädetään.

38 §

Valtion takautumisoikeuteen perustuva maksusuoritukseen velvoittaminen

Jos valtio on yleisasetuksen 39 artiklan perusteella velvoitettu maksamaan Euroopan yhteisöjen komissiolle takaisin rakennerahaston varoja, maksuviranomainen voi velvoittaa muun kuin valtion budjettitalouden piiriin kuuluvan viranomaisen, viraston tai laitoksen suorittamaan valtiolle sen komissiolle maksaman määrän täysimääräisenä kuluneen. Suoritus määrätään, jos varojen takaisinmaksu on johtunut suoritukseen velvoitettavan virheellisestä menettelystä tai jos suoritukseen velvoitettava on Euroopan yhteisöjen komission päätöksen perusteella suoraan vastuussa komissiolle varojen käytöstä.

Jollei suoritettavaa määrää makseta asetettuna eräpäivänä, sille on maksettava vuotuista viivästyskorkoa korkolain 4 §:n 3 momentissa tarkoitetun korkokannan mukaan.

Tässä pykälässä tarkoitettua asiaa koskeva riita voidaan saattaa hallinto-oikeuden ratkaistavaksi hallintoriita-asiana siten kuin hallintolainkäyttölaissa säädetään.

39 §

Muutoksenhaku

Tässä laissa tarkoitetun hallintoviranomaisen, maksuviranomaisen ja rakennerahastovaroja käyttävän ministeriön ja seurantakomitean päätökseen haetaan muutosta valittamalla Helsingin hallinto-oikeuteen siten kuin hallintolainkäyttölaissa säädetään. Muutoksenhaku ei lykkää päätöksen täytäntöönpanoa, ellei hallintotuomioistuin toisin määrää.

Maakunnan yhteistyöryhmän päätökseen haetaan muutosta valittamalla hallinto-oikeuteen siten kuin muutoksenhausta kuntayhtymän päätöksestä kuntalaissa säädetään.

40 §

Salassapitovelvollisuus

Tämän lain mukaisia tehtäviä hoitavan salassapitovelvollisuudesta on voimassa, mitä viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetussa laissa (621/1999) säädetään.

Viranomaisen toiminnan julkisuudesta annetussa laissa säädetyn salassapitovelvollisuuden estämättä tämän lain mukaista tehtävää suoritettaessa saatuja tietoja yksityisen tai yhteisön taloudellisesta asemasta, liike- tai ammattisalaisuudesta taikka yksityisen henkilökohtaisista oloista saa luovuttaa:

1) lain täytäntöönpanosta vastaaville viranomaisille tämän lain mukaisten tehtävien suorittamista varten;

2) tässä laissa tarkoitettua tarkastusta suorittavalle toiselle viranomaiselle tai ulkopuoliselle tilintarkastajalle;

3) syyttäjä-, poliisi- ja tulliviranomaiselle rikoksen selvittämiseksi;

4) Euroopan yhteisön toimielimelle, jos Euroopan yhteisön säädöksessä asetetun velvoitteen täyttäminen tai yhteisön toimielimen tekemä päätös tätä edellyttää.

Euroopan yhteisön toimielimelle tiedot luovuttaa hallintoviranomainen, maksuviranomainen tai rakennerahastovaroja käyttävä ministeriö.

41 §

Soveltaminen vuosien 1995—1999 rakennerahasto-ohjelmiin

Euroopan yhteisön rakennerahastoista vuosina 1995—1999 Suomeen tavoitteiden 2, 3, 4, 5b ja 6 ohjelmiin myönnetyn rahoituksen sekä vastaavan kansallisen rahoitusosuuden valvonnasta, tarkastuksesta ja takaisinperinnästä on soveltuvin osin voimassa, mitä 2, 25—28 ja 30—40 §:ssä säädetään. Mitä mainituissa lainkohdissa säädetään maksuviranomaisesta, koskee soveltuvin osin rakennerahastovarojen hallinnoinnista suhteessa Euroopan yhteisön toimielimiin vastaavaa ministeriötä (*rahastovastuuministeriö*). Mitä 38 §:ssä säädetään, sovelletaan, jos valtion on neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2052/88 soveltamisesta rakennerahastojen toiminnan yhteensovittamisen osalta toisaalta keskenään ja toisaalta Euroopan investointipankin toiminnan ja muiden rahoitusvälineiden kanssa annetun asetuksen (ETY) N:o

4253/88 muuttamisesta annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2082/93 23 artiklassa tarkoitetun jäsenvaltion vastuun perusteella velvoitettu maksamaan Euroopan yhteisöjen komissiolle takaisin rakennerahaston varoja.

42 §

Tarkemmat säännökset

Asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä:

- 1) maakunnan yhteistyöasiakirjan sisällöstä;
- 2) maakunnan yhteistyöasiakirjan tarkistamisesta ja siihen liittyvistä määräajoista;
- 3) rakennerahastovarojen ja valtion rahoitusosuuden jakamisesta ja siihen liittyvistä määräajoista;
- 4) ohjelmareservistä;
- 5) rakennerahasto-ohjelmien seurantajärjestelmästä;

Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 1999

6) ylimaakunnallisten hankkeiden hallinnoinnista;

7) seurantakomitean päätösvaltaisten jäsenien ja asiantuntijoiden palkkioista ja kulkukorvauksista;

8) yleisasetuksen 38 artiklassa ja valvontaasetuksen 8 artiklassa tarkoitetun lausuman laatimisesta.

7 luku

Voimaantulo

43 §

Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 2000.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Ministeri *Suvi-Anne Siimes*

N:o 1354

A s e t u s**rakennerahasto-ohjelmien kansallisesta hallinnoinnista**

Annettu Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 1999

Valtiovarainministeriön toimialaan kuuluvia asioita käsittelemään määrätyn ministerin esittelystä säädetään rakennerahasto-ohjelmien kansallisesta hallinnoinnista annetun lain (1353/1999) 42 §:n nojalla:

1 §

Maakunnan yhteistyöasiakirjan sisältö

Maakunnan yhteistyöasiakirjaan tulee seuraavan varainhoitovuoden talousarvioehdotusta koskevia neuvotteluja varten sisältyä ainakin:

1) arvio ohjelman rakennerahastovarojen ja vastaavan valtion rahoitusosuuden tarpeista sekä kuntarahoituksesta ja muun julkisen rahoituksen osuuksista seuraavana varainhoitovuonna;

2) arvio 1 kohdassa mainittujen rakennerahastovarojen ja kansallisen julkisen rahoituksen jakaumasta rahastoittain ja toimintalinjoittain;

3) arvio ohjelmareservin tarpeesta maakunnassa;

4) rakennerahasto-ohjelman toteuttamisen painotukset seuraavana varainhoitovuonna;

5) hankkeiden valintakriteerien alueellinen soveltaminen, jos yhteistyöryhmä on siitä päättänyt.

Edellä 1 momentin 1—3 kohdassa tarkoitettavat arviot esitetään valtion talousarvioon otettavien varojen osalta hallinnonaloittain.

2 §

Maakunnan yhteistyöasiakirjan tarkistaminen

Maakunnan yhteistyöryhmä tarkistaa 1 §:n 1 momentissa mainitut yhteistyöasiakirjan kohdat rakennerahasto-ohjelmien kansallisesta hallinnoinnista annetun lain 21 §:n 1 momentin 2 kohdan mukaisesti ja täydentää asiakirjaa lisäämällä siihen menettelyt, joiden mukaisesti rakennerahastovarojen ja vastaavan kansallisen rahoitusosuuden käytöstä ja ohjelman toteutumisesta raportoidaan yhteistyöryhmälle.

3 §

Maakunnan yhteistyöasiakirjan tarkistamiseen liittyvät määräajat

Maakunnan yhteistyöryhmä tarkistaa maakunnan yhteistyöasiakirjan kahdenkymmenen (20) työpäivän kuluessa siitä, kun valtioneuvosto on antanut talousarvioesityksen eduskunnalle.

Yhteistyöryhmä tarkistaa tarvittaessa yhteistyöasiakirjaa valtion talousarvion tultua hyväksytyksi viimeistään yhden (1) kuukauden kuluessa siitä, kun rakennerahastovarat ja vastaava valtion rahoitusosuus on hallinnonaloilla jaettu ja maakunnittain tiedossa.

Mitä 2 momentissa säädetään yhteistyöasiakirjan tarkistamisesta, noudatetaan soveltuvin osin myös valtion lisätalousarviosta johtuvaan tarkistamiseen.

Yhteistyöryhmä tarkistaa yhteistyöasiakirjaa ohjelmareservin jaon yhteydessä viimeistään yhden (1) kuukauden kuluessa siitä, kun ohjelmareserviä on hallinnonaloilla jaettu ja maakunnittain tiedossa.

4 §

Rakennerahastovarojen ja valtion rahoitusosuuksien jakaminen ja siihen liittyvät määräajat

Maksuviranomaisena toimiva ministeriö, jonka pääluokassa olevalle rakennerahastomomentille on otettu myös muille ministeriöille tarkoitettuja rakennerahastovaroja, osoittaa rakennerahastovarat niille viidentoista (15) työpäivän kuluessa asianomaisen varainhoitovuoden alusta, kuitenkin viimeistään viidentoista (15) työpäivän kuluessa siitä, kun eduskunta on hyväksynyt valtion talousarvion. Alueellisissa rakennerahasto-oh-

jelmissä ennen osoituspäätöstä maksuviranomainen neuvottelee rakennerahastovaroja käyttävien ministeriöiden kanssa rahoituksen alueellisesta jakaumasta ja siitä, kuinka paljon kullakin hallinnonalalla rahoituksesta jätetään ohjelmareserviin, ja kuulee asiassa maakunnan yhteistyöryhmiä. Osoituspäätöksen liitteenä on viitteellinen taulukko rahoituksen alueellisesta jakaumasta hallinnonaloittain. Alueellisessa jakaumassa ei kuitenkaan ilmoiteta ohjelmareserviä.

Tavoite 3 -ohjelmassa ennen osoituspäätöstä maksuviranomainen neuvottelee rakennerahastovaroja käyttävien ministeriöiden kanssa rahoituksen jakaumasta ja siitä, kuinka paljon kullakin hallinnonalalla rahoituksesta jätetään ohjelmareserviin.

Maksuviranomaisena toimiva ministeriö esittelee valtioneuvostolle omalla hallinnonalallaan käytettävien rakennerahastovarojen ja vastaavan valtion rahoitusosuuden alueellisen jaon 1 momentissa tarkoitetun osoituspäätöksen yhteydessä.

Muut rakennerahastovaroja käyttävät ministeriöt jakavat saamansa rakennerahastovarot ja pääluokkiinsa otetut vastaavat valtion rahoitusosuudet edelleen viimeistään kymmenen (10) työpäivän kuluessa siitä, kun rakennerahastovarot on niille osoitettu tai, jaon edellyttäessä valtioneuvoston käsittelyä, esittelevät jaon viimeistään siinä varsinaisessa istunnossa, joka mainitun määräajan jälkeen ensin seuraa. Rakennerahastovaroja ja niitä vastaavaa valtion rahoitusosuutta kohti tehdään yksi yhteinen jakopäätös.

Alueellisissa rakennerahasto-ohjelmissa rakennerahastovarojen ja vastaavan valtion rahoitusosuuden jakamisessa otetaan huomioon maakuntien yhteistyöasiakirjat.

Rakennerahastovaroja ei jaeta edelleen siltä osin, kuin hankkeiden rahoituksesta päättää ministeriö. Jäljempänä 5 §:ssä tarkoitettu ohjelmareservi voidaan jakaa myöhemmin varainhoitovuoden aikana.

5 §

Ohjelmareservi

Ohjelmareserviä voidaan käyttää rakennerahasto-ohjelman toteuttamiseksi tarpeellisiin joustoihin ja valtakunnallisiin tai muuten laaja-alaisiin hankkeisiin sekä Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston tuesta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1257/1999 4—8 sekä 25—28 artiklassa tar-

koitettuja tukitoimenpiteitä ja Euroopan kalatalouden ohjauksen rahoitusvälineen osarahoittamia toimenpiteitä varten.

Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston tuesta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1257/1999 4—8 sekä 25—28 artiklassa tarkoitettujen tukitoimenpiteiden sekä Euroopan kalatalouden ohjauksen rahoitusvälineen osarahoittamien toimenpiteiden osalta reservistä päättää ja reservin suuruuden määrittelyn tekee maa- ja metsätalousministeriö.

6 §

Rakennerahasto-ohjelmien seurantajärjestelmä

Rakennerahasto-ohjelmien kansallisesta hallinnoinnista annetun lain 36 §:n 1 momentissa tarkoitetut tiedot siirretään rakennerahastovaroja käyttävien ministeriöiden ylläpitämistä rekistereistä ohjelmien hallintoviranomaisten ja maksuviranomaisten ylläpitämiin seurantarekistereihin suoran käyttöliittymän tai siirtotiedostojen kautta.

Tietojen on oltava seurantarekisterin keskitetyssä tietokannassa mahdollisimman ajantasaisesti perustuen hallintoviranomaisten, maksuviranomaisten ja muiden rakennerahastovaroja käyttävien ministeriöiden yhdessä sopimaan tietojen siirto- ja päivitysrytmiin.

Rakennerahastovaroja käyttävät ministeriöt toteuttavat hallinnonaloillaan seurantajärjestelmässään varojen käyttöön ja hankkeiden toteuttamiseen liittyvien tietojen rekisteröinnin siten, että 1 momentissa tarkoitetut tiedot voidaan raportoida hallintoviranomaisten ja maksuviranomaisten ylläpitämiin seurantarekistereihin.

Hallintoviranomainen vastaa ylläpitämänsä seurantarekisterin tietokannan teknisestä ohjauksesta.

7 §

Seurantakomitean päätösvaltaisten jäsenten ja asiantuntijoiden palkkiot ja kulukorvaukset

Seurantakomiteassa järjestöjä edustaville jäsenille, kunnallisille luottamushenkilöille sekä asiantuntijoille voidaan maksaa kokouspalkkiota sekä korvausta ansionmenetyksestä, matkakustannuksista ja muista

tehtävän hoitamisesta aiheutuneista kustannuksista siten kuin komiteoista annetun valtioneuvoston päätöksen (218/1988) 15 §:ssä säädetään.

8 §

Soveltaminen varainhoitovuonna 2000

Mitä tämän asetuksen 3 ja 4 §:ssä säädetään maakunnan yhteistyöasiakirjan tarkistamiseen ja rakennerahastovarojen ja valtion rahoitusosuuden jakamiseen liittyvistä määräajoista, ei sovelleta varainhoitovuonna 2000.

Mitä 4 §:n 5 momentissa säädetään maakunnan yhteistyöasiakirjojen huomioon otta-

Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 1999

misesta ei sovelleta varainhoitovuonna 2000. Maakunnan yhteistyöryhmiä kuullaan suunnitelluista rakennerahastovarojen ja vastavan valtion rahoitusosuuden alueellisista jakaumista ja ohjelmareserveistä ennen maksuviranomaisen tekemää osoituspäätöstä.

9 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2000.

Ennen asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä asetuksen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Ministeri *Suvi-Anne Siimes*

N:o 1355

Asetus

maatalousyrittäjien luopumistuesta annetun lain muuttamisesta annetun lain voimaantulosta

Annettu Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 1999

Maa- ja metsätalousministerin esittelystä säädetään:

1 §	2 §
Maatalousyrittäjien luopumistuesta annetun lain muuttamisesta annettu laki (1163/1999) tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2000.	Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2000.

Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 1999

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Ministeri *Erkki Tuomioja*

N:o 1356

Maa- ja metsätalousministeriön ilmoitus eräistä päätöksistä

Annettu Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 1999

Maa- ja metsätalousministeriö ilmoittaa Suomen säädöskokoelmasta 17 päivänä lokakuuta 1980 annetun asetuksen (696/1980) 2 b §:n nojalla, sellaisena kuin se on 22 päivänä joulukuuta 1993 annetussa asetuksessa (1364/1993):

Maa- ja metsätalousministeriö on antanut seuraavat päätökset:

Päätöksen nimike	MMM:n määräys- kokoelman n:o	antopäivä	voimaantulo- päivä
MMMp rehuseoksista annetun MMMp:n muuttamisesta*	162/1999	29.12.1999	1.1.2000
MMMp rehuvalmisteiden valvonnan järjestämisestä annetun MMMp:n muuttamisesta**	163/1999	29.12.1999	1.1.2000
MMMp rehuaineista annetun MMMp:n muuttamisesta***	164/1999	29.12.1999	1.1.2000

Edellä mainitut päätökset on julkaistu maa- ja metsätalousministeriön määräyskokoelmassa. Päätökset ovat saatavissa maa- ja metsätalousministeriön tietopalvelukeskuksesta, osoite Liisankatu 8, PL 250, 00171 Helsinki, puh. (09) 5765 111.

Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 1999

Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*

Ylitarkastaja Päivi Mannerkorpi

* Komission päätös 1999/420/EY; EYVL N:o L 162, 26.6.1999, s. 69.

** Komission direktiivi 1999/27/EY; EYVL N:o L 118, 6.5.1999, s. 36, komission direktiivi 1999/76/EY; EYVL N:o L 207, 6.8.1999, s. 13, komission direktiivi 1999/79/EY; EYVL N:o L 209, 7.8.1999, s. 23.

*** Komission direktiivi 1999/61/EY; EYVL N:o L 162, 26.6.1999, s. 67.

N:o 1357

Maa- ja metsätalousministeriön ilmoitus
viljakasvien siementen sekä nurmi- ja rehukasvien siementen markkinoinnista annettujen
päätöksien väliaikaisesta muuttamisesta

Annettu Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 1999

Maa- ja metsätalousministeriö ilmoittaa Suomen säädöskokoelmasta 17 päivänä lokakuuta 1980 annetun asetuksen (696/1980) 2 b §:n nojalla, sellaisena kuin se on 22 päivänä joulukuuta 1993 annetussa asetuksessa (1364/1993):

Maa- ja metsätalousministeriö on antanut seuraavat päätökset:

Päätöksen nimike	MMM:n määräys- kokoelman n:o	antopäivä	voimaantulo- päivä
MMMp viljakasvien siementen sekä nurmi- ja rehukasvien siementen markkinoinnista annettujen päätöksien väliaikaisesta muuttamisesta	165/1999	29.12.1999	5.1.2000

Edellä mainitut päätökset on julkaistu maa- ja metsätalousministeriön määräyskokoelmassa. Päätökset ovat saatavissa maa- ja metsätalousministeriön tietopalvelukeskuksesta, osoite Liisankatu 8, PL 250, 00171 Helsinki, puh. (09) 5765 111.

Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 1999

Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*

Ylitarkastaja Juha Mantila

N:o 1358

Verohallituksen päätös**liikkeen- ja ammatinharjoittajan työmatkasta aiheutuneen elantokustannusten lisäyksen vähentämisestä vuodelta 2 000 toimitettavassa verotuksessa**

Annettu Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 1999

Verohallitus on elinkeinotulon verottamisesta 24 päivänä kesäkuuta 1968 annetun lain 8 §:n 12 kohdan nojalla, sellaisena kuin se on 29 päivänä joulukuuta 1989 annetussa laissa (1339/1989) määrännyt:

1 §

Liikkeen- ja ammatinharjoittajalla on oikeus vähentää omasta ja puolisonsa elinkeinotoimintaan liittyvästä tilapäisestä matkasta aiheutunut elantokustannusten lisäys kirjanpitoon kirjattujen menojen tai muun luotettavan selvityksen mukaisesti.

Jos matkasta aiheutunutta elantokustannusten lisäystä ei ole vähennetty 1 momentin mukaisesti, vähennys saadaan tehdä tämän päätöksen 3, 4 ja 5 §:ssä määrättyllä tavalla.

2 §

Elantokustannusten lisäyksellä tarkoitetaan määrää, jolla verovelvollisen ruokailu- ja muut elantokustannukset matkan johdosta ylittävät hänen tavanomaiset elantokustannuksensa. Matkustamisesta ja majoittumisesta aiheutuneet menot saadaan vähentää erikseen.

3 §

Matkan kestoajasta riippuen elantokustannusten lisäyksenä saadaan vähentää:

matkan kestoaika	vähennyksen määrä
— yli 6 tuntia	56,—
— yli 10 tuntia	106,—

kun matkaan käytetty aika ylittää viimeisen täyden matkavuorokauden

— vähintään 2 tunnilla	56,—
— yli 6 tunnilla	106,—

Matkavuorokaudella tarkoitetaan 24 tunnin pituista ajanjaksoa, joka alkaa verovelvollisen lähtiessä matkalle toimipaikastaan tai asunnostaan ja päättyy hänen palatessaan toimipaikkaansa tai asuntoonsa.

4 §

Lisääntyneiden elantokustannuksien vähentäminen edellyttää, että matka on ulottunut yli 15 kilometrin etäisyydelle verovelvollisen toimipaikasta tai asunnosta, riippuen siitä, kumasta matka on tehty.

5 §

Jos ulkomaille tehty matka on kestänyt vähintään 10 tuntia, elantokustannusten lisäyksenä saadaan vähentää määrä, joka vastaa vuodelta 2 000 verotuksessa verosta vapaaksi katsottavien matkakustannusten korvausten perusteista ja määristä annetussa Verohallituksen päätöksessä mainittuja ulkomaille tehdyistä työmatkoista suoritettavien päivärahojen enimmäismääriä.

Vähennys lasketaan matkavuorokausittain. Matkavuorokausi on 24 tuntia matkan alkamisesta tai edellisen matkavuorokauden päätymisestä.

Vähennyksen enimmäismäärä määräytyy sen maan tai alueen mukaan, missä matkavuorokausi ulkomailla päättyy. Jos matkavuorokausi päättyy laivalla tai lentokoneessa, määräytyy vähennyksen määrä sen maan tai alueen mukaan, josta laiva tai lentokone on viimeksi lähtenyt tai jonne se Suomesta lähdettäessä ensiksi saapuu.

Suomeen palattaessa verovelvollinen saa lisääntyneinä elantokustannuksina vähentää puolet viimeksi päättyneeltä matkavuorokaudelta lasketusta ulkomaan päivärahaa vastaavasta määrästä, jos matkaan käytetty aika ylittää viimeisen ulkomaan alueella tai sieltä lähteneestä laivassa tai lentokoneessa päättyneen täyden matkavuorokauden yli kahdella tunnilla.

Jos matkaan käytetty aika ylittää viimeisen ulkomaan alueella tai sieltä lähteneessä laivassa tai lentokoneessa päättyneen täyden matkavuorokauden yli kymmenellä tunnilla, verovelvollinen saa vähentää lisääntyneinä elantokustannuksina viimeksi päättyneeltä

matkavuorokaudelta laskettua ulkomaanpäivärahaa vastaavan määrän. Kotimaahan paluun jälkeen alkaneelta matkavuorokaudelta tai sen osalta elantokustannusten lisäys saadaan vähentää 3 §:n mukaan.

Verovelvollinen saa vähentää lisääntyneet elantokustannukset kysymyksessä olevaa maata varten 1 momentissa tarkoitettulla tavalla vahvistettua päivärahaa vastaavan määrän, jos ulkomaille tehty matka on kestänyt vähintään 10 tuntia. Mikäli matkaan käytetty kokonaisaika jää alle 10 tunnin, elantokustannusten lisäys saadaan vähentää kotimaan matkoja koskevien säännösten ja markkamäärien mukaisesti.

6 §

Vähennyksen saamiseksi verovelvollisen on esitettävä selvitys matkan ajankohdasta, keskoajasta ja kohteesta sekä sen liittymisestä elinkeinotoimintaan.

7 §

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2 000. Sitä sovelletaan vuodelta 2 000 toimitettavassa verotuksessa.

Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 1999

Pääjohtaja *Jukka Tammi*

Ylitarkastaja *Marja Liisa Manner*

SDK/SÄHKÖINEN PAINOS

N:o 1352—1358, 3 arkkia

PÄÄTOIMITTAJA JARI LINHALA
OY EDITA AB, HELSINKI 1999